

Hillary Clinton Đã Đối Xử Như Thế Nào Với Người Việt Nam !!!

Thưa Quý Vị, Quý NT và CH...

Chỉ còn hơn tuần nữa người dân Hoa Kỳ sẽ đi bầu để chọn vị Tổng thống thứ 45...

Xin hãy sáng suốt lựa chọn...

Cho tới giờ phút này, chúng ta chỉ còn có hai, để dàng lựa chọn:

**** Một kẻ ồn ào, nói năng vung vít, đụng chạm...**

**** Một kẻ mưu mô, đại quý quyết, dối trá, gian xảo...**

***** Xin Mời Quý Vị Đọc Chuyện Ngắn Có Thật Dưới Đây Để Hiểu Biết Rõ Về Phù Thủy Hillary Clinton Đã Đối Xử Như Thế Nào Với Người Việt Nam !!!**

Hillary Clinton cũng như Joe Biden, John Kerry là những kẻ phản chiến, thù ghét người Việt Nam...thế nên câu chuyện dưới đây đã nói lên được tâm địa độc ác của người đàn bà ghê gớm này...

Đình Việt tên thật là Đình Đồng Phụng Việt, là một thuyền nhân, tốt nghiệp Harvard Law, từng giữ chức **Phụ tá Bộ trưởng Tư Pháp Hoa Kỳ** từ năm 2001-2003 dưới thời **Tổng Thống George W. Bush..**

**** Một bài viết từ Dân Làm Báo ...có những từ ngữ trong nước dùng...**

**** Không thích Quý Vị có thể xem bài viết bằng Anh ngữ, trên The Harvard Law Record.**

Xin mời Quý Vị xem để tường và tùy nghi quyết định...

Chúc may mắn cho đất nước thứ hai của chúng ta: Hoa Kỳ...

BMH

Washington, D.C

Người Mẹ phi thường

<http://danlambaovn.blogspot.com.tr/>

Trần Quốc Việt (Danlambao) - Ngày hôm nay Đình Việt vẫn còn xúc động khi nhớ lại cảnh tượng xảy ra cách đây hàng chục năm: tại một hải cảng ở Malaysia mẹ ông dùng chiếc rìu tưởng chừng như lớn hơn cả người bà để đục những cái lỗ ở mạn thuyền để bà cùng năm con không phải bị đuổi trở lại ra biển.

Chuyện ấy vào năm 1978 lúc Việt lên mười. Cha ông là người tù chính trị đang bị giam cầm ở quê hương từng bị chiến tranh tàn phá, khi mẹ ông, bà Nguyễn Thu Nga, cố trốn thoát khỏi Việt Nam bằng đường biển cùng với Việt và các con khác. Họ chen chúc cùng với 80 người tỵ nạn khác trên chiếc thuyền rò rỉ dài độ 4 mét rưỡi. Trong cuộc phỏng vấn qua điện thoại từ nhà bà ở Garden Grove mẹ ông Việt hồi tưởng " Sau ba ngày, thuyền bị hỏng. Sau bảy ngày không còn lương thực hay nước uống."

Sau 12 ngày, bà gần như mất tất cả hy vọng. Nhưng họ tình cờ gặp các ngư dân người Thái. Những người này cho họ lương thực và dầu, giúp họ sửa lại thuyền và chỉ họ hướng đất liền. Họ đến Malaysia thì bị tàu tuần cảnh sở tại chào đón bằng những tràng súng. Người Malaysia không muốn dính dáng gì đến họ. Họ đành bơi vào bờ và thuyền họ được vào cảng, nhưng bà Nga hiểu rõ rằng sáng mai cảnh sát cảng sẽ buộc họ phải ra đi, cho nên khuya hôm ấy bà một thân một mình cầm rìu rón rén trở lại thuyền. Bà nói, "Tôi cứ chém hoài chém mãi để thuyền bị lủng lỗ khắp nơi," bà kể. Bà làm thế để chắc chắn không một viên chức Malaysia nào có thể ra lệnh cho các con bà trở lại biển cả. Mối liên hệ cuối cùng của gia đình với Việt Nam chìm mất dạng vào biển Đông.

Sau sáu tháng tỵ nạn ở Malaysia, gia đình Việt cuối cùng đến được bang Oregon vào dịp lễ Tạ Ơn năm 1978. Họ kiếm được chút tiền công ít ỏi từ công việc hái dâu và gửi tiền cho cha và người anh đang lẩn trốn ở Việt Nam. Sau khi núi lửa St. Helen phun vào 1980, do hoa màu bị thiệt hại nên gia đình Việt phải dọn đến Fullerton, bang California.

Ở Quận Cam, Việt cùng với mẹ làm việc ở một tiệm may và sau giờ học còn làm thêm ở các tiệm bán thức ăn nhanh. Sự bền chí của gia đình đã mang lại kết quả khi người cha cuối cùng cũng đến được Mỹ vào 1983. Còn Việt nhờ học giỏi và cần cù cuối cùng nhận được học bổng vào đại học Harvard. Cha mẹ muốn Việt trở thành bác sĩ. Nhưng chính trị là niềm say mê của ông, niềm say mê ấy do chính mẹ nuôi dưỡng.

"Con tôi ghét cộng sản vì tôi dạy cho cháu hiểu rằng chính cộng sản đến nhà bắt cha cháu đi và giam trong tù." Bà Nga nói. "Từ thuở nhỏ tôi đã khắc sâu điều này trong tâm khảm cháu."

Việt tốt nghiệp Á khoa cao học luật ở Harvard rồi làm thư ký cho Thẩm phán Tối cao Pháp Viện Hoa Kỳ Sandra Day O'Connor, người mà đã nhận xét về ông như sau: "Ông là người thư ký luật tuyệt vời. Tôi rất cảm phục trước hoàn cảnh xuất thân của ông và chuyện ông đến Mỹ mà trên người chẳng có gì cả ngoại trừ bộ áo quần, nhưng ông đã rất bền chí."

Cha mẹ ông ngồi gần ông trong cuộc điều trần bổ nhiệm ông vào chức vụ Trợ Lý Bộ Trưởng Tư Pháp ở Thượng Viện Hoa Kỳ vào năm 2001. Tại cuộc điều trần này ông bày tỏ sự cảm phục trước gương can đảm của mẹ và "muôn vàn gian khổ mà cha mẹ tôi cũng như bao nhiêu người khác đã trải qua để tìm thấy được miền đất hứa của tự do và cơ hội." **Ông được Thượng Viện chấp thuận bổ nhiệm với tổng số phiếu thuận là 96 và 1 phiếu chống duy nhất của thượng nghị sĩ Hillary Clinton.**

Hôm ấy nhiều người ắt hẳn rất xúc động khi nghe ông kể lại hình ảnh không bao giờ phai mờ trong tâm tưởng ông về người mẹ dùng hết sức lực vung rìu chém không ngừng nghỉ vào chiếc thuyền nhỏ dưới bóng màn đêm. Hành động xuất phát từ tình mẹ ấy đã đưa người con đến bến bờ tự do, đến giảng đường đại học danh tiếng, đến trung tâm quyền

lực chính trị Hoa Kỳ. Câu chuyện của ông là minh chứng cho giấc mơ Mỹ được dệt nên từ tài năng, quyết tâm và kiên trì.

Ông Đinh Việt là cựu Trợ Lý Bộ Trưởng Tư Pháp Hoa Kỳ từ 2001 đến 2003. Hiện nay ông là giáo sư luật ở Đại học Georgetown, Hoa Kỳ.

Tài liệu tham khảo:

1. Katie Biber, Viet Dinh: An American Story, The Harvard Law Record, 16/4/2003

<http://hlrecord.org/2003/04/viet-dinh-an-american-story/>

2. Eric Lichtblau, At Home in War on Terror, The Los Angeles

Times. 19/9/2002

<http://articles.latimes.com/2002/sep/18/nation/na-viet18/2>

Viet Dinh: An American story

<http://hlrecord.org/2003/04/viet-dinh-an-american-story/>

Posted by [The Record](#) on [April 16, 2003](#) in [News](#)

BY KATIE BIBER

Just ten years ago, then-3L Viet Dinh walked the halls of Harvard Law School as a student. He attended class in Austin and studied in Langdell. He was a Class Marshal who graduated magna cum laude. And last week he returned here as Assistant Attorney General for the Office of Legal Policy, his simple "Class of 1993" nametag belying his remarkable life story and meteoric Washington career.

Dinh plays a key role in developing administration policy on everything from judicial nominations to anti-terrorism initiatives. Operating at what Attorney General Ashcroft calls a "gold-medal level," Dinh has led the Office of Legal Policy to an expanded role in the Justice Department and Bush administration. He does it all with a vigorous energy, bounding through the halls of the Justice Department and discussing his ideas at breakneck speed. "Call me Viet," he insists to acquaintances of all stripes, including the many students he met here during his reunion. Some think that with a bit more gray hair, the 34-year-old former Georgetown Law professor might someday be the first Asian-American Supreme Court Justice.

Such speculation illustrates how Dinh's life is the essence of the American Dream, distilled and compressed into three decades. He fled Vietnam with his mother and siblings when he was only a ten-year-old child. His father, a fugitive political prisoner, stayed behind. For nearly two weeks the family was crammed in a leaky 15-foot boat with 80 other refugees and little food and water. On the twelfth day of their journey they managed to find land, only to be greeted by gunfire from patrol boats. Vietnamese refugees were not welcome in Malaysia. They swam ashore, but Dinh's mother knew they would be made to leave the next day. She returned to the port at night. To make certain no Malaysian official

could order her children back to sea, she gouged holes in the wooden boat with an ax. The family's last link to Vietnam disappeared into the South China Sea.

After living at a refugee camp, Dinh's family finally made it to the United States. They picked strawberries to make a living and sent money back home. In 1983, the young Dinh was reunited with his father, and the family settled in Orange County. Dinh studied hard and eventually won a scholarship to Harvard.

Stories like this one transcend petty politics. Republicans and Democrats alike are moved by the journey that brought a family to the United States and elevated its youngest son to Washington prominence. Dinh says his life experiences provided him with a "special sensitivity to what it means to be an American." The rest of us have something to learn from his story as well. We're damn lucky to live in this country. There is always room for improvement, of course. But our lofty political bantering ought to start from the premise that the United States has done a lot of things right. Hard work still counts for something, and success is available to anyone willing to reach high and grab it.

Dinh's parents, both now American citizens, understand this. They instilled in their son a strong work ethic and a fierce love for their new country. They sat near him at his Senate confirmation hearing in 2001 and watched the parade of admiring testimony. When it was his turn to speak, Dinh paid tribute to his mother's courage and the "incredible lengths which my parents, like so many other people, have gone to in order to find that promise of freedom and opportunity." **He was confirmed 96-1, with Hillary Clinton as the lone dissenter.** His high school in Orange County placed him on their Wall of Fame.

Brilliant students like Viet Dinh pass through Harvard Law School every year, to be sure. They sit among us today, waiting for the moment that they too will be tapped to lead. But there is something particularly remarkable about Dinh's life story, and how his trip on a leaky boat more than twenty years ago led him to a stately office on Pennsylvania Avenue. He is testament to the promise of America and is an example of what happens when brainpower meets determination. May he and others like him continue to remind us that anything is possible.